

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/40/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201142
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813201142.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobkyne: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/X, C., zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Vladimír Babin, Hlavná 29, Prešov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Mliekárenska 10, Bratislava, IČO 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi tohto konania dňa 10.10.2011 č. 83 000 42 431 je n e p l a t n á .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 588,53 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 31.01.2013 domáhala, aby súd určil, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 10.10.2011, č. 8300042431 je neplatná, rovnako aby súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere v časti ročnej úrokovej sadzby úveru 70% je neplatná a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že účastníci konania uzavreli dňa 10.10.2011 úverovú zmluvu č. 8300042431, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver v sume 1.200 eur. Z dôvodu nepriaznivej sociálnej situácie a nedostatočného príjmu sa dostala do omeškania, dostala sa do úverového reťazca a úverom platila predchádzajúce úvery. Taktiež nedokázala oponovať obchodnému zástupcovi a podpísala predložené formulárové listiny vrátane rozhodcovskej zmluvy. Z dôvodu neskúsenosti a neinformovanosti netušila, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky (najmä článok o porušení zmluvy o revolvingovom úvere) a že problematická je aj samotná 70% - ná ročná úroková sadzba. Za úver 1.200 eur by mala zaplatiť 2.700,18 eur, pričom Najvyšší súd SR za odporujúcu dobrým mravom označil oveľa nižšiu sadzbu, čo odôvodnila poukazom na viaceré súdne rozhodnutia, ktoré sú zverejnené na stránke Ministerstva spravodlivosti SR v zložke Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

V ďalšom poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-618/10, podľa ktorého neprijateľnú zmluvnú podmienku vrátane neprijateľných úkonov súd nemôže upravovať do nejakej prijateľnej podoby. Ak by odporca argumentoval, že súdny prieskum neprijateľnosti zmluvných podmienok sa nemôže týkať ceny úveru, poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-484/08, podľa ktorého sa nebráni, aby členský štát upravil možnosť súdneho prieskumu aj hlavného predmetu a ceny plnenia. V podmienkach SR ide o ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktoré neumožňuje neobmedzenú odplatu za úver. Úroky 70% sú z celospoločenského hľadiska neakceptovateľné a odporujú dobrým mravom, preto sú absolútne neplatné v celom rozsahu.

Kým pred všeobecným súdom je nádej, že súd ex offa neprizná takýto úrok a aj bez návrhu zneplatní neprijateľné zmluvné podmienky, tak u rozhodcov existujú obavy, že v záujme udržania zisku a klienta súd ex offa nezakročí. Rozhodcovská zmluva obsahuje veriteľom vopred vybraný rozhodcovský súd, ktorý je na neprijateľnom mieste a jeden navyše v sídle veriteľa. Žalobkyňa nemá na stravu a už vôbec nie na cestu na rozhodcovské konanie a súvisiace úkony s takýmto konaním.

Zmluvu považuje za neplatnú (neprijateľnú v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka) vo viacerých jej podmienkach. Najnebezpečnejšia je však rozhodcovská zmluva (ods. 4 písm. r)) a úžerné úroky 70% (§ 53 ods. 1 v spojení s ods. 6 Občianskeho zákonníka). Rozhodcovskú zmluvu považuje z dôvodu neprijateľného miesta za neplatnú aj v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ. Taktiež je rozhodcovská zmluva ako formulárový akt neplatná, pretože núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v prípade, že rozhodcovské konanie vyvolá veriteľ (v spojení s § 106 Občianskeho súdneho poriadku).

Dá sa predpokladať, že sa žalovaný bude brániť tým, že rozhodcovská zmluva bola individuálne vyjednaná. Možno to dedukovať z toho, že už v typovej rozhodcovskej zmluve majú spotrebiteľia predformulované, že rozhodcovská zmluva nie je podmienkou úverovej zmluvy. V skutočnosti si spotrebiteľ bez právnického vzdelania ani len neuvedomuje, že sa mieni vytvoriť predstava, že spotrebiteľ si rozhodcovskú zmluvu osobitne dohodol, a tak ho zbaviť ex offa súdnej ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Takáto prax predstavuje nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 a nasl. Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a čl. 5 a nasl. Smernice EP a Rady 2005/29/ES.

Žalovaný už poslal výzvu na plnenie (za úver 1.200 eur až 2.777,43 eur). Vzhľadom na to, že žalovaný už oznámil, že podnikne kroky podaním návrhu na rozhodcovskom súde a súd môže zistiť z vlastného exekučného oddelenia, že takéto návrhy podáva, navrhla nariadiť predbežné opatrenie.

Žalobkyňa sa nebráni tomu, aby súd ex offa určil ďalšie zmluvné podmienky za neprijateľné, najmä pochybná a pre spotrebiteľa nijako rozumne zdôvodniteľná a neprospešná zmluvná podmienka o „odplate za poskytnuté služby“. Naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) OSP má v tom, že si chce uplatniť právo na primerané finančné zadost'učinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré ustanovenie predpokladá úspech spotrebiteľa v otázke porušenia spotrebiteľských práv. Navrhované určenie predpokladá priamo zákon (§153 ods. 3,4 OSP, § 53a Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa chce mať aj istotu, že namietané úroky sú neplatné, že ju pochybný rozhodcovský súd neohrozí, a že sa definitívny rozsah neplatnosti právneho úkonu ustáli pred jej všeobecným súdom. Tiež sa nebráni plneniu toho, čo plniť má, ale to neznamená, že jej niečo bráni uplatniť jej spotrebiteľské práva.

Súd vo veci uznesením č. k. 3C 40/2013-13 zo dňa 22.02.2013 nariadiť predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému zdržať sa výkonu práv z rozhodcovskej zmluvy uzavretej so žalobkyňou zo dňa 10.10.2011, č. 8300042431 do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Proti predmetnému uzneseniu podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením č. k. 19Co 76/2013-53 zo dňa 16.05.2013 prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril podaním doručenom súdu dňa 20.08.2013, v ktorom uviedol nasledovné:

Uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. jej trvanie pritom nikdy nebolo podmienkou uzavretia resp. ďalšieho trvania zmluvy o revolvingovom úvere čo vyplýva a) z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, kde sa výslovne uvádza, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy, b) z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého je dlžník oprávnený odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. V ďalšom citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2012, sp. zn. 3MCdo 14/2011, ktorý v súvislosti s právom spotrebiteľa na jednostranné zrušenie rozhodcovskej zmluvy uviedol, „že klient má právo odmietnuť rozhodcovskú doložku uvedené v bode 4.9.1 do 30 dní odo dňa účinnosti týchto obchodných podmienok alebo do 30 dní od uzatvorenia zmluvného vzťahu s bankou.“ Podľa názoru žalovaného žalobkyňa mohla bez toho, aby to malo vplyv na vznik úverového vzťahu Rozhodcovskú zmluvu neuzavrieť, resp. od nej odstúpiť bez toho, aby to malo vplyv na ďalšie trvanie úverového vzťahu. Keďže žalobkyňa sa dovoľáva svojho postavenia spotrebiteľa, kde bod 18 smernice Rady 2005/29 pod pojmom priemerný spotrebiteľ je chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná,

vnímavá a obozretná. V kontexte uzavretia, resp. ďalšieho trvania rozhodcovskej zmluvy to znamená, že ide o osobu, ktorá na základe oboznámenia sa s obsahom podpisovanej listiny vie, že ňou takto robený úkon nie je povinný, ale dobrovoľný, a že na základe vlastného úkonu môže v určenej lehote svoje rozhodnutie „revidovať a zrušiť“ spôsobom, ktorý by žalovaný ovplyvniť nemohol a nemal inú možnosť ako ho akceptovať. Z vyššie citovaného rozhodnutia NS SR tiež vyplýva, že prípustnosť rozhodovania veci zo spotrebiteľskej zmluvy v rozhodcovskom konaní je prípustná a súdom akceptovaná. V ďalšom poukazuje na ust. § 31 ods. 3 vetá druhá, ust. § 33 ods. 2 veta tretia a ust. §40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. Dôvodová správa k ustanoveniu §53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka výslovne určuje, že cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť s, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje také ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľovi ako aj dodávateľovi ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní, ale spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Uvedené teda v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej doložky.

Uvedená rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálne dojednanej zmluvy a nemôže byť preto, resp. jej časť, neprijateľnou podmienkou. Nebola totiž nikdy podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Žalobkyňa teda buď mohla nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu hlavnej zmluvy. Je nesporné, že vlastným úkonom mohla ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to zmluvou o revolvingovom úvere č. 83 000 42 431 zo dňa 10.10.2011, zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., rozhodcovskou zmluvou č. 8300042431, pokusom o zmier zo dňa 09.11.2012, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 20.09.2013, vylúčením žalobkyne a zistil nasledujúci skutkový stav:

Zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo 83 000 42 431 uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom zo dňa 10.10.2011 vyplýva, že žalobkyňa bol poskytnutý revolvingový úver, ktorý sa žalobkyňa zaviazala uhrádzať v mesačných splátkach po 64,29 eur. Ročná úroková sadzba úveru bola 70%.

Súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., ktoré vymedzujú vzťahy medzi žalovaným ako veriteľom na jednej strane a dlžníkom na strane druhej, ktoré vznikli v súvislosti s uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere.

Dňa 10.10.2011 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako dlžníkom rozhodcovskú zmluvu č. 8300042431, v zmysle ktorej dlžník vyhlasuje a svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. Veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia, a to tak, že dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

Žalovaný pokusom o zmier zo dňa 15.11.2012 oznámil žalobkyňi, že je v omeškaní s úhradou splátok z poskytnutého úveru, ktorý záväzok je nesporný a tento doposiaľ neuhradila, preto ju vyzval, aby do 7 dní od doručenia tejto výzvy uhradila celkovú dlžnú sumu vo výške 2.777,43 eur na účet žalovaného, resp. aby ho kontaktovala. V prípade nerešpektovania výzvy si žalovaný uplatní svoje nároky cestou podania žaloby na príslušnom súde, resp. rozhodcovskom súde.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že do poštovej schránky dostala brožúrku, na ktorom bolo telefónne číslo, na ktoré zavolała a dohodla si stretnutie na nasledujúci deň, že dostane bližšie informácie o úvere. Brožúrku vyplnila, ale z dôvodu, že má minimálnu mzdu jej dotyčná pani, s ktorou sa žalobkyňa stretla povedala, že nemá vyplňovať údaje o deťoch a rodinnom stave, lebo jej úver nevyjde. Pri podpisovaní papierov jej bolo povedané, že jej nebude poskytnutá suma 1200 eur ako požadovala, ale iba 1027 eur. Papiere, ktoré podpisovala si neprečítala. Asi po troch alebo piatich dňoch prišli žalobkyni peniaze na účet. Pri podpisovaní papierov sa iba dotazovala či nepreplatí veľa, načo jej bolo povedané, že nie. Po troch mesiacoch vo Vranove nad Topľou, v Kauflande uzavrela ďalšiu zmluvu o pôžičke na sumu 1200 eur. Na účet dostala 1027 eur. Nakoľko žalobkyňa nestíhala poskytnutý úver splácať, požiadala o odklad prvej pôžičky a splácala iba druhú. Neskôr nestíhala splácať ani druhú pôžičku. Preto za ňou došla pani z Humenného, u ktorej podpisovala žalobkyňa druhú pôžičku, kde jej uviedla, že ak nebude splácať budú od nej dlžnú sumu vymáhať. Na ďalší deň došla do zamestnania žalobkyne, kde žalobkyňu informovala účtovníčka, že jej budú zrážať dlžnú sumu zo mzdy a to po 65,27 eur mesačne, pričom jej bolo zrazené z platu asi šesťkrát po 64,27 eur. Žalobkyňa uviedla, že nevedela o tom, aby podpisovala dohodu o zrážkach zo mzdy. V ostatnom zotrvala na skutočnostiach uvedených v žalobe.

Po takto vykonanom dokazovaní, súd rozsudkom zo dňa 22.10.2013 určil, že zmluva po revolvingovom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania č. zmluvy 83 000 42 431 je v časti ročnej úrokovej sadzby úveru, 70% neplatná. Žalobu, čo do zvyšku zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v ktorom uviedol, že súd prvého stupňa vychádza z použitia nesprávneho ustanovenia zákona na posudzovanú vec, dôsledkom čoho sú nesprávne tak skutkové ako aj právne závery. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcom výroku zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať trovy konania.

Žalobkyňa odvolaním napadla výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a nepriznaní náhrady trov konania. Uviedla, že jej neskúsenosť a nevedomosť žalovaný využil pri podpisovaní rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola vopred naformulovaná žalovaným a bola jej podsunutá na podpis bez toho, aby bola dôsledne poučená o jej význame a dôsledkoch. Upozornila na geografický faktor v zmysle judikatúry Súdneho dvora C-240/98, C-244/98 Oceano Grupo Editorial, kedy neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Ďalej poukázala aj na Smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a na rozsudky Európskeho Súdneho dvora C-240/98, Oceano Grupo Editrial SA a Rocio Murciano Quintero, z ktorých vyplýva obligatornosť zásahu súdu pri nekalej podmienke aj v prípade, ak na to primeraný spotrebiteľ nepoukáže. Navrhla, aby odvolací súd v napadnutých výrokoch rozsudok zmenil, žalobe vyhovel, priznal žalobkyni náhradu trov konania, alternatívne navrhla rozsudok v jeho napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 13.8.2014 sp.zn. 3Co/70/2014 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o určení, že zmluva o revolvingovom úvere je v časti úrokovej sadzby 70% neplatná a zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým v prevyšujúcej časti, súd žalobu zamietol a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Po tomto súd vykonal ďalšie dokazovanie a to oboznámením sa s odvolaním žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu vo Vranove n.T. zo dňa 22.10.2013 na čl. 106, odvolaním žalovaného proti rozsudku Okresného súdu vo Vranove n.T. zo dňa 22.10.2013 na čl. 107-108, vyjadrením zást. žalovaného na čl. 136-137.

Ďalej súd doplnil dokazovanie opätovným výsluchom žalobkyne, ktorá uviedla, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a žiada, aby tejto žalobe súd vyhovel.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zást. žalovaného sa pojednávania dňa 4.11.2014 nezúčastnil s tým, že zaslal súdu vyjadrenie zo dňa 3.11.2014 s tým, že súhlasí, aby sa vec prejedнала v jeho neprítomnosti. Súd preto vykonal pojednanie v neprítomnosti zást. žalovaného.

Vo vyjadrení zo dňa 3.11.2014 zást. žalovaného uviedol, že individuálnosť právneho úkonu, ktorým je rozhodcovská zmluva, vyplýva nielen zo stránky formálnej, ale aj materiálnej. Rozhodcovská zmluva

nemusela vôbec vzniknúť, alebo trvať a to bez akéhokoľvek vplyvu na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Zást. žalovaného poukázal na rozhodnutia, ktoré vydali sudy v podobnej veci s tým, že zdôraznil, že v danom prípade bola daná možnosť žalobkyni ako spotrebiteľovi, slobodne sa rozhodnúť, či sa podriadi rozhodcovskému konaniu alebo, aby v určenej lehote po uzavretí zmluvy, jednostranne vypovedala rozhodcovskú zmluvu a tým dosiahla jej zrušenie. Neplatnosť rozhodcovskej zmluvy založená na domnienke neprijateľnosti danej dohody, je mylná a v rozpore so skutkovým stavom veci a tiež relevantnou právnou úpravou, preto zást. žalovaného žiadal žalobu zamietnuť a priznať trovy konania.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4, ods. 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1200 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v mesačných splátkach po 64,29 eur. Celková čiastka úveru tak predstavovala sumu 2.700,18 eur pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70%. Súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ktoré vymedzujú vzťahy medzi odporcom ako veriteľom na jednej strane a dlžníkom na strane druhej, ktoré vznikli v súvislosti s uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere.

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy

uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie, ako aj dokazovanie, ktoré vykonal súd po zrušení rozsudku zo dňa 22.10.2013, súd dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné celú vec vyhodnotiť tak, že pokiaľ sa týka zmluvného vzťahu žalobkyňa a žalovaného, tak v danom prípade ide o neprimeranosť zmluvných podmienok, použitie nekalej obchodnej praxe žalovaného spočívajúcej v používaní takmer nečitateľného textu uvedeného v rozhodcovskej zmluve. Táto rozhodcovská zmluva, ktorá je predmetom tohto konania bola vopred naformulovaná a žalobkyni podsunutá na podpis, bez toho, aby žalobkyňa bola dôsledne poučená o jej význame a dôsledkoch. Takto je vo zmluvnom vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, rozhodcovská doložka absolútne neplatná / ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka/. Z dokazovania vyplýva, že žalobkyňa síce podpísala tzv. rozhodcovskú doložku, avšak bez toho, aby rozumela o čo ide, bez toho, aby bola náležite poučená o rozhodcovskom konaní.

Neobstojí námietka žalovaného, že žalobkyňa ako spotrebiteľ mala možnosť a mala vedieť, čo podpisuje, pretože žalovaný ako veriteľ konal v rozpore s dobrými mravmi s tým, že v čase podpisovania rozhodcovskej zmluvy žalobkyňou, mu muselo byť známe, že žalobkyňa nemá žiadnu vedomosť o tom, čo vlastne rozhodcovské konanie je a čo z toho vyplýva, keď uzavrie rozhodcovskú zmluvu. Ďalej je potrebné uviesť, že zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve, pokiaľ sa týka rozhodcovského konania, nebola so žalobkyňou ako spotrebiteľom, individuálne dojednaná a žalobkyňa prakticky nemala na výber, v prípade, že chcela, aby jej žalovaný poskytol úver, len rozhodcovskú zmluvu vopred naformulovanú, podpísať. Nemala žiadnu možnosť ovplyvniť obsah tejto rozhodcovskej zmluvy v tom smere, že by ju mohla buď prijať, alebo odmietnuť. Na príprave rozhodcovskej zmluvy, žalobkyňa nijakým spôsobom neparticipovala a toto samo o sebe spochybňuje tvrdenie žalovaného, že ide o individuálny návrh žalobkyne na riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní.

Ako to vyplýva z rozhodcovskej zmluvy /čl. 9 v spise/, v danom prípade skutočne išlo o pretlačený formulár, kde žalobkyňa nemala na výber možnosť individuálne dohodnúť obsah zmluvy. Z obsahu spisu, ako aj zo samotného výsluchu žalobkyne je zrejmé, že žalovaný žiadnym spôsobom nevysvetlil žalobkyni význam rozhodcovskej zmluvy, resp. nevysvetlil žalobkyni, čo je to rozhodcovské konanie a vysvetlil jej pravidlá tohto rozhodcovského konania, preto na základe týchto skutočností, súd žalobe žalobkyne vyhovel a určil, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi tohto konania, je neplatná.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobkyni náhradu trov konania, nakoľko žalobkyňa mala v konaní plný úspech s tým, že trovy konania jej priznal ako trovy právneho zastupovania v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ vyhláš. č. 655/2014 Z.z. takto: prevzatie a príprava zastúpenia 15.1.2013 - 60,07 eur + 20% DPH = 72,08 eur, návrh zo dňa 15.1.2013 - 60,07 eur + 20% DPH = 72,08 eur, pojednávanie dňa 22.10.2013 - 60,07 eur + 20% DPH = 72,08 eur, odvolanie zo dňa 11.2.2014 - 61,87 eur + 20% DPH = 74,24 eur, pojednávanie dňa 4.11.2014 - 61,87eur + 20% DPH = 74,24 eur spolu 364,72 eur, režijný paušál - $3x / 7,81 \text{ eur} + 20\% \text{ DPH} / + 2x / 8,04 \text{ eur} + 20\% \text{ DPH} / = 47,40 \text{ eur}$, cestovné náklady - 22.10.2013 / Prešov - Vranov n.T. a späť - 93,8 km/, použitie vozidla Audi Q5, ev. č. A. XXX I. z Prešova do Vranova n.T. a späť, 93,8 km, pri spotrebe 6,1 l/100 km, pri cene nafty 1.386 eur/l - 0,1830 + / 6,1 x 1.386 x 0,01/ x 93,8 = 25,09 eur, 4.11.2014 / Prešov - Vranov n.T. a späť - 93,8 km/, použitie vozidla Audi Q5, ev. č. PO 094 EM z Prešova do Vranova n.T. a späť, 93,8 km, pri spotrebe 6,1 l/100 km, pri cene nafty 1.293 eur/l - 0,1830 + / 6,1 x 1.293 x 0,01/ x 93,8 = 24,56 eur, spolu cestovné náklady = 49,65 eur, náhrada za stratu času: 22.10.2013 / Prešov - Vranov n.T. - Prešov/ - 4x / 13,01 eur + 20% DPH/ - 62,44 eur, 4.11.2014 / Prešov - Vranov n.T. - Prešov/ - 4x / 13,40 eur + 20% DPH/ - 64,32 eur, spolu = 126,76 eur. Spolu trovy právneho zastupovania, ktoré priznal súd žalobkyni ako trovy konania predstavujú sumu 588,53 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.